

Studia dotyczące słowotwórstwa łaciny, w tym łaciny średniowiecznej, podejmowane były przez wielu badaczy. Imponujący przyrost słownictwa łacińskiego, odnotowywany w średniowieczu, dostarczał obszernego materiału badawczego. I choć analizy prowadzone były na różnych płaszczyznach, zainteresowania językoznawców nie skupiały się na leksyce tematycznej związanej ze sferą religijno-kościelną. Tymczasem zasadnicza rola religii i Kościoła w średniowieczu, a także ich niezaprzeczalny wpływ na kształt, zwłaszcza leksykalny, języka łacińskiego w tym okresie, niejako w naturalny sposób skłoniły do podjęcia tego tematu i uzupełnienia językoznawczej refleksji w tym zakresie. Niniejsze opracowanie, stawiające sobie za cel przedstawienie słowotwórczo-semantycznej analizy neologizmów religijno-kościelnych poświadczonych w łacinie średniowiecznej, próbuje w pewien sposób zrealizować to zadanie.

Z uwag metodologicznych

Doktor Łukasz Halida pokazuje, jak można korzystać ze zbiorów językowych łaciny średniowiecznej. Sam skupił uwagę na nowym słownictwie religijno-kościelnym, ale przedstawił sposób gromadzenia materiału z możliwością konfrontowania go z innymi słownikami i korpusami, podsunął bogatą literaturę, pokazał atrakcyjność poznawania łacińskiej kultury czasów średniowiecznych (...). Jestem przekonana, że lektura recenzowanej monografii niejednemu lingwiście podsunie pomysł opracowania oryginalnego zagadnienia.

Z recenzji prof. dr hab. Krystyny Kleszczowej

PAN **JP** Instytut Polskiej
Języka Akademii
Polskiego Nauk

ŁUKASZ HALIDA LEKSYKA RELIGIJNO-KOŚCIELNA W ŁACINIE ŚREDNIOWIECZNEJ. NEOLOGIZMY SŁOWOTWÓRCZE

JP

ŁUKASZ HALIDA LEKSYKA RELIGIJNO-KOŚCIELNA W ŁACINIE ŚREDNIOWIECZNEJ NEOLOGIZMY SŁOWOTWÓRCZE

